

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΕΞΑΡΧΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ ΕΙΣ ΚΥΠΡΟΝ.

Τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου, 27^{ης} Ἀπριλίου/10^{ης} Μαΐου 2014, ἔλαβε χώραν ἡ τελετὴ τῶν Ἐγκαινίων τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἐξαρχίας τοῦ Παναγίου Τάφου εἰς Κύπρον καί ἡ μετὰ τὴν τελετὴν τῶν Ἐγκαινίων Θεία Λειτουργία.

Τό κτίριον τῆς Ἐξαρχίας τοῦ Παναγίου Τάφου εὐρίσκεται εἰς λίαν μικράν ἀπόστασιν ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Κύπρου. Τοῦτο ἀνηγέρθη εἰς γῆν ἀνήκουσαν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων καί εἰς τὸ παλαιότερον κτίριον, ἐκ τοῦ ὁποίου διεφυλάχθη ὅ,τι ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ὑπηρεσία τῆς Κύπρου ἔκρινε διατηρητέον.

Τό νέον ἀνεγερθὲν κτίριον συμπεριέλαβε ἱερὸν ναὸν πρὸς τιμὴν τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου καί τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φιλουμένου τοῦ Ἀγιοταφίτου τοῦ μαρτυρήσαντος παρὰ τὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ.

Τό ὅλον ἔργον ἐπετελέσθη μέ τὴν ἔγκρισιν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου, ἀνταποκριθείσης εἰς τὸ αἶτημα τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

Αἱ ἐργασίαι τῆς ἀναδομήσεως, ἀνακαινίσεως καί ἀνεγέρσεως τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ καί τῶν πέριξ αὐτοῦ αἰθουσῶν διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Ἐξαρχίας καί τὴν διαμονὴν τοῦ ἐκάστοτε Ἐξάρχου καί τὴν φιλοξενίαν τῶν Ἀγιοταφίτων Πατέρων ὠλοκληρώθησαν εἰς διάστημα διετίας περίπου, χάρις εἰς τὰ ἀόκνους προσπάθειας τοῦ Ἐξάρχου, Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Βόστρων κ. Τιμοθέου καί χάρις εἰς τὴν συνεχῆ οἰκονομικὴν στήριξιν τοῦ εὐεργέτου τοῦ Πατριαρχείου κ. Ἰγκόρ Ἀλτούτσκιν καί ἐπίσης χάρις εἰς τὰς γνώσεις καί τὴν ἐντιμότητα τῶν ἀρχιτεκτόνων κ. Ἰωάννου Ἀγησιλάου καί τοῦ κ. Γεωργίου Καλαβᾶ καί εἰς τὰς γνώσεις καί τὴν διαφάνειαν τοῦ ἐργοδηγοῦ κ. Ἀνδρονίκου.

Ἡ νέα αὕτη Ἐξαρχία ἦλθε νά ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν τῆς παλαιᾶς Ἐξαρχίας τοῦ Παναγίου Τάφου εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀγίου Χρυσοστόμου Κουτσοβέντου, παραμεινάσης ἀνενεργοῦ ἀπὸ τῆς Τουρκικῆς κατοχῆς τῆς Κύπρου τὸ 1974 καί νά λειτουργῇ ὡς συνδετικὸς κρίκος τῆς ζωῆς καί τῆς συνεργασίας τῶν δύο ἀρχαίων Ἐκκλησιῶν Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καί Ἐκκλησίας Κύπρου εἰς τὸ ποιμαντικόν, ἐκκλησιαστικόν, προσκυνηματικόν αὐτῶν ἔργον καί εἰς τὸ εἰρηνευτικόν, ἐκπαιδευτικόν καί πολιτιστικόν αὐτῶν ἔργον εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν.

Ἡ τελετὴ τῶν Ἐγκαινίων ἐτελέσθη κατὰ τὴν τάξιν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου τοῦ Σαββάτου.

Συμφώνως πρὸς τὴν τάξιν ταύτην τῶν Ἐγκαινίων, ἐγένετο ἡ περιφορὰ τῶν τιμίων λειψάνων ἀπὸ τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς διὰ μέσου τοῦ ἱεροῦ ναοῦ πέριξ αὐτοῦ μετὰ τῆς ἀναγνώσεως τῶν σχετικῶν μετὰ τῶν ἐγκαινίων ψαλμικῶν, Παλαιοδιαθηκικῶν καί Εὐαγγελικῶν ἀναγνωσμάτων.

Ἀκολουθῶς διὰ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ Πατριάρχου «ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καί εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεύς τῆς δόξης» τρίς, ἤνοιξαν αἱ πύλαι τοῦ Ναοῦ καί εἰσῆλθεν ὁ Πατριάρχης.

Μετά τοῦτο ἐγένετο ἡ τοποθέτησις τῶν τιμίων λειψάνων τῶν ἐξ Ἱεροσολύμων προερχομένων, εἰς τό 'φυτόν τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἡ τοποθέτησις ἐν αὐτῷ τῶν ὀνομάτων τῶν κτιτόρων καί ἄλλων, ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔσχεν πρὸς μνημόσυνον αἰώνιον, ἡ ἐπικάλυψις διὰ τῆς κηρομαστίχης καί ἐν συνεχείᾳ ὁ καθαρισμός τῆς Ἁγίας Τραπέζης δι' ὕδατος καί σάπωνος καί κατόπιν ἡ ἔκχυσις ἐπ' αὐτῆς τοῦ ἁγίου Μύρου καί ὁ διὰ τούτου καθαγιασμός τῶν ἁγίων ἀντιμηνσίων, ἡ ἐπικόλλησις τῶν εἰκόνων τῶν τεσσάρων εὐαγγελιστῶν ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ἡ τοποθέτησις ἐπ' αὐτῆς καί ἡ ἐπίδεσις τοῦ κατασαρκίου ἡ ἐπένδυσις αὐτῆς διὰ τῶν ἁγίων καλυμμάτων καί ἐν ᾧ ταῦτα συνέβαινον ἔσω τοῦ ἱεροῦ Βήματος, ἔξω εἰς τὸν κυρίως Ναόν ἐπηλείφοντο αἱ εἰκόνες τοῦ τέμπλου καί ἡ τοῖχοι τοῦ Ναοῦ καί ἡγιαζοντο διὰ τοῦ ἁγίου Μύρου.

Τῆς τελετῆς τῶν Ἐγκαινίων διὰ τούτων τελεσθείσης καί τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἁγιασθείσης καί ἐγκαινιασθείσης, ἤρξατο ἐπ' αὐτῆς ἡ θεία Λειτουργία.

Τῆς συγκινητικῆς καί πανηγυρικῆς Ὁρθοδόξου λειτουργίας ταύτης προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ἔχων ἐκ δεξιῶν Αὐτοῦ συλλειτουργοῦντα τὸν καί παρασχόντα τὴν ἔγκρισιν διὰ τὴν ἐπανίδρυσιν τῆς Ἐξαρχίας Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου κ. Χρυσόστομον καί περίξ συλλειτουργοῦντας τὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Κιτίου κ. Χρυσόστομον τὸν καί Ἱεραρχον Ἱερώτατον Μητροπολίτην Βόστρων κ. Τιμόθεον, τὸν Πατριαρχικόν Ἐπίτροπον Γάζης Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Τιβεριάδος κ. Ἀλέξιον, τὸν Γέροντα Ἀρχιγραμματέα Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, τοὺς Ἀγιοσαββίτας Ἀρχιμανδρίτας π. Εὐδόκιμον καί π. Ἰγνάτιον, ἄλλους Ἱερομονάχους καί Πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τὸν Ἀρχιδιάκονον π. Εὐλόγιον, τὸν Ἀρχιδιάκονον τῆς ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου π. Κυπριανόν καί πλειάδα ἱερέων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, πλῆθος πιστοῦ λαοῦ, φίλων τοῦ Παναγίου Τάφου καί προῖσταμένου ἀναμέσον αὐτοῦ τὸν συμπροσευχόμενον Μητροπολίτην Κηρυνείας κ. Χρυσόστομον, ψαλλούσης τῆς χορωδίας ὑπὸ τὸν κ. Χρῆστον Παντελῆν (εἰς τὸν ἐσπερινόν) καί τῆς χορωδίας τῆς ἐνορίας τῆς Ἐγκωμης.

Ἄμα τῇ ἀπολύσει τῆς θείας λειτουργίας ἠκολούθησε ἡ προσφώνησις τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρὸς ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου ἐχούσης ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Νέας Ἰουστινιανῆς

καί πάσης Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομε,

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Βόστρων κ. Τιμόθεε,

Ἱεραρχε τοῦ Παναγίου Τάφου ἐν Κύπρῳ,

Ἱερώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Ἐξοχώτατοι κ. Ὑπουργοί,

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά.

«Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα,

ἀγαλλιασώμεθακαὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ»

Ἀφ' ἡμερῶν γενέσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀφ' ἡμερῶν ιδρύσεως τῆς Ἐκκλησίας, αἱ Ἐκκλησίαι τῶν Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Κύπρου ἐτέλουν εἰς πλήρη ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν κοινωνίαν.

Κατὰ τὴν ἀψευδῆ μαρτυρίαν τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, «οἱ Ἀπόστολοι, οἱ διασπαρέντες ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ, διῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας» (Πράξ. 11, 19), κηρύσσοντες Χριστόν ἐνανθρωπήσαντα, σταυρωθέντα, ἀναστάντα καὶ εἰς οὐρανούς ἀναληφθέντα.

Ὁ σπαρεῖς ὑπὸ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων σπόρος τοῦ Εὐαγγελίου ἔπαισεν εἰς γῆν ἀγαθὴν, τὴν ψυχὴν τῶν αὐτοχθόνων Κυπρίων καὶ ἐφύτρωσε καὶ ἐβλάστησε καὶ ἔφερε καρπὸν πολύν, μάρτυρας, ὁσίους καὶ ὁμολογητάς τῆς ἀμωμήτου Ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως.

Εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν πολιτιστικὴν παράδοσιν τῆς Κύπρου προσετέθη ἡ νέα ἀποστολική, δηλονότι τοῦ Χριστοῦ, ἡ τοσοῦτον ζωντανὴ καὶ πλουσία, ἡ καὶ συντελέσασα εἰς τὴν ἀπόδοσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου, παρὰ τὸ μικρὸν αὐτῆς μέγεθος εἰς φυσικὰ ὅρια, τοῦ Αὐτοκεφάλου, λόγω τῆς προσφορᾶς αὐτῆς εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ζωὴν.

Ἀξιοποιοῦσα τὸ προνόμιον τοῦτο ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου, ὡς καὶ ἐκεῖνο τῆς γεωγραφικῆς αὐτῆς θέσεως, πολλάκις διὰ μέσου τῶν αἰώνων συμπαρεστάθη εἰς ἀδελφὰς ἐμπεριστάτους ὁμόρους Ἐκκλησίας, προσφέρονσα αὐταῖς φιλάδελφον φιλοξενίαν ἀλλὰ καὶ αὕτη ἐκ τούτων ἐδέχθη βοήθειαν, ὡς ἀπέβαινε στόχος ἐπιθέσεων καὶ κατακτήσεων καὶ ὑφίστατο τὰς ἐκ τούτων δεινὰς δοκιμασίας.

Ἐν τοιοῦτον πλαίσιον ἐκκλησιαστικῆς συνεργασίας ἐδημιουργήθη ἰδιαίτερος μεταξὺ τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Ἐξόριστοι Πατριάρχαι Ἱεροσολύμων εὗρον φιλόξενον καταφύγιον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ νῆσον τῆς Κύπρου, οἱ Κύπριοι δὲ προσκυνηταί εἶχον πάντοτε ἰδιαίτεραν παρουσίαν εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν καὶ προσέφερον σημαντικὴν βοήθειαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεροσολύμων.

Πολλοὶ εἶναι οἱ μαρτυρούμενοι Κύπριοι Ἀγιοταφῖται, οἱ ἐκκινήσαντες ἐκ Μονῶν τῆς Κύπρου, ὡς τοῦ Κύκκου, Σταυροβουνίου καὶ ἄλλων, οἱ ποικιλαχῶς δημιουργήσαντες ἔργον σπουδαῖον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Ἱεροσολύμων, ἀνακαινιστικόν, ὡς ὁ Ἰορδάνου Ἐπιφάνιος ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν καὶ ἐκπαιδευτικόν, ὡς ὁ Ἱερώνυμος Μυριανθεὺς ἐν τῇ Σχολῇ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, προπάντων δὲ ὁ Κύπριος Ἀγιοταφίτης Φιλούμενος, ὁ διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἀναδειχθεὶς νέος ἱερομάρτυς παρὰ τὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ καὶ ἐνταχθεὶς εἰς τὴν χορείαν τῶν ἁγίων τοῦ οὐρανοῦ στερεώματος τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου ὁμοῦ μετὰ τῆς θείας Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἀφιεροῦται ὁ εὐκλεὴς ναὸς οὗτος.

Ἀξιοποιοῦσα τὰς εὐνοϊκὰς προϋποθέσεις ταύτας ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων ἀπέκτησε εἰς Κύπρον τῇ ἐγκρίσει τῶν πολιτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν καὶ περιουσίαν ἐξ ἀφιερώσεων καὶ δωρεῶν. Αὕτη εἶναι ἐγκατεσπαρμένη εἰς διαφόρους περιοχάς

τῆς νήσου, κυρίως δέ εἰς τὴν ἱστορικὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀγίου Χρυσοστόμου Κουτσοβέντου, ὑφιστάμενην ἄχρι σήμερον τὰς συνεπείας τῆς Τουρκικῆς κατοχῆς.

Λόγῳ τῆς τοιαύτης καταστάσεως, ὑπῆρξε ἀνάγκη συντηρήσεως, ἀναδομήσεως καὶ ἀνακαινίσεως τοῦ χώρου τούτου τῇ φιλαδέλφῳ ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου, ἵνα ἡ ἐπὶ τούτου εἰς τό ἐξῆς ἡ Ἐπίσημος Ἐξαρχία τοῦ Παναγίου Τάφου, συνδετικὸς κρίκος μεταξύ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν καὶ προθάλαμος βοηθείας τῶν ἀπερχομένων εἰς τοὺς Ἀγίους Τόπους Κυπρίων προσκυνητῶν καὶ τόπος προσευχητικῆς ἀναφορᾶς αὐτῶν, ἰδίως δέ σημεῖον ἀναφορᾶς, συνεργασίας καὶ ἐπικοινωνίας μεταξύ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἵνα συνεχίζουσιν αὐταὶ νὰ διαδραματίζουσιν, ὡς συνέβη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ρόλον εἰρηνευτικόν καὶ συμφιλιωτικόν διὰ τοὺς Χριστιανούς καὶ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.

Τό ἔργον τοῦτο ἤχθη σχετικῶς ταχέως εἰς πέρας χάρις πρῶτον εἰς τὴν ἄνωθεν θείαν βοήθειαν, αὐτὴν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου καὶ χάρις ἐπίσης εἰς τὰς ἀόκνους προσπάθειας τοῦ Ἐξάρχου Ἡμῶν Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Βόστρων κ. Τιμοθέου, πρὸς τὸν ὁποῖον εὐκφράζομεν τὴν Ἡμετέραν εὐαρέσκεϊαν, χάρις εἰς τὴν οἰκονομικὴν συνδρομὴν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ εὐσεβοῦς Προσκυνητοῦ κ. Ἰγκορ Ἀλτουῦσκιν, μεγάλου εὐεργέτου τοῦ Παναγίου Τάφου, πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ ἀπονέμομεν σήμερον τὴν ἀνωτάτην τιμητικὴν διάκρισιν τοῦ Μεγάλου Σταυροφόρου τοῦ Τάγματος τῶν Ἱποπτῶν τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ χάρις εἰς τὴν ἐντιμότητα καὶ ἀφιλοκέρδειαν τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Ἀνδρονίκου.

Ἐπὶ τῷ λίαν σημαντικῷ καὶ ἱστορικῷ γεγονότι τούτῳ δόξαν καὶ εὐχάριστίαν ἀναπέμπομεν τῷ ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ τῷ εὐλογήσαντι καὶ ἱκανώσαντι Ἡμᾶς, ἵνα φθάσωμεν εἰς τὴν εὐλογημένην ταύτην ὥραν. Ὡσαύτως δέ εὐχαριστοῦμεν Ὑμῖν, Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου κ.κ. Χρυσοστόμε καὶ τὴν περί Ὑμᾶς Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τοῖς παρασχούσι τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπανιδρύσεως τῆς Ἐξαρχίας τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων παρὰ τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Κύπρου, τῷ Ἐξοχωτάτῳ Προέδρῳ τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας κ. Νικολάῳ Ἀναστασιάδῃ, τῷ Ἱερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Βόστρων κ. Τιμοθέῳ, Ἐξάρχῳ τοῦ Παναγίου Τάφου ἐν Κύπρῳ, τῷ ἀρχιτέκτονι κ. Ἀνδρονίκῳ καὶ παντὶ συμβαλόντι ἡθικῶς ἢ οἰκονομικῶς εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς καὶ εὐχόμεθα ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν στερεοῖ τὸν Οἶκον τοῦτον ἄχρι συντελείας τῶν αἰώνων πρὸς ἁγιασμόν τῶν ἐπισκεπτομένων τοῦτον Κυπρίων καὶ ἄλλων προσκυνητῶν, τῶν ἀγαπώντων τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, καὶ πρὸς δόξαν τοῦ ἁγίου ὀνόματος Αὐτοῦ. Γένοιτο. Χριστὸς Ἀνέστη!

Ἦκολούθησε ἡ ἀνάγνωσις ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου τῆς 'εὐαρεσκείας' Αὐτοῦ καὶ τῆς Ἀδελφότητος πρὸς τὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Βόστρων κ. Τιμόθεον ἡ ἐπίδοσις εἰς Αὐτόν τοῦ ἀπονεμηθέντος τῷ εὐεργέτῃ κ. Ἰγκόρ Ἀλτούσκιν παρασήμου τοῦ Μεγάλου Σταυροφόρου τοῦ Παναγίου Τάφου, ἵνα ἐπιδώσῃ αὐτῷ, ἀπουσιάζοντι, λόγῳ ἀσθενείας.

Ἐπὶ τούτοις ὁ Ἱερώτατος Μητροπολίτης Βόστρων κ. Τιμόθεος ηὐχαρίστησε τῷ Θεῷ διὰ τὴν καθοδήγησιν τῶν βημάτων αὐτοῦ εἰς τὴν διακονίαν τῆς Μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν, τῷ Μακαριωτάτῳ, διότι ἀνέθεσεν Αὐτῷ τὴν τιμητικὴν διακονίαν τοῦ Ἐξάρχου τοῦ Παναγίου Τάφου, τῷ Θεῷ καὶ πάλιν, διότι ἡξίωσεν Αὐτόν, ἵνα ὁλοκληρώσῃ τό ἔργον τοῦτο τῆς Ἐξαρχίας, τῷ εὐεργέτῃ κ. Ἰγκόρ Ἀλτούτσκιν διὰ τὴν ἀμέριστον αὐτοῦ οἰκονομικὴν συμπαράστασιν ἄχρι τέλους ὁλοκληρώσεως τοῦ ἔργου τούτου καὶ εἰς τὴν ψάλλουσιν χορωδίαν τοῦ κ. Χρήστου Παντελῆ καὶ τῆς

ἐνορίας τῆς Ἑγκωμης καί εἰς πᾶσιν τοῖς βοηθήσασιν αὐτῷ εἰς τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἔργου τούτου καί ἀπένειμεν ἀρχιερατικόν ἐγκόλπιον μετ' εἰκόνοσ τῆς Ἀναλήψεως εἰς τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου κ. Χρυσόστομον.

Ἐν συνεχείᾳ τούτων ἐγένετο ἡ ἀποκάλυψις τῆς κτιτορικῆς ἐπιγραφῆς, ἀνηρτημένης παρὰ τὴν εἴσοδον τῆς Ἐξαρχίας καί ἔλαβε χώραν μικρά δεξίωσις ἀναψυχῆς – ἐλαφρόν πρῶϊνόν εἰς τό προαύλιον τῆς Μονῆς.

Τὴν μεσημβρίαν παρετέθη ὑπὸ τοῦ Ἐξάρχου, Μητροπολίτου Βόστρων γεῦμα εἰς τό ξενοδοχεῖον Royal.

Διαρκοῦντος τοῦ γεύματος τούτου ὠμίλησεν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Κύπρου καί πάσης Ἰουστινιανῆς κ. κ. Χρυσόστομε,

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Βόστρων κ. Τιμόθεε,

Κύριε Ἰγκορ Ἀλτούτσκιν,

Ἀγαπητοί κύριοι συνδαιτημόνες,

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος ἀγαλλιασώμεθα καί εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ, ἀναφωνεῖ μελωδικῶς ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Ὅντως ἡ σημερινή ἡμέρα εἶναι ἡμέρα ἀγαλλιάσεως. Καί τοῦτο διότι ἐορτάζομεν ἀφ' ἑνός τὰ ἐγκαίνια τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως καί ἀφ' ἑτέρου τὰ ἐγκαίνια τοῦ νεωστὶ πηγέντος θυσιαστηρίου τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ἱερῷ τόπῳ τῆς ἀνασυσταθείσης Ἐξαρχίας τοῦ Παναγίου Τάφου ἐν τῇ ἱστορικῇ καί πολυπαθεῖ μεγαλονήσῳ τῆς φιλτάτης ἡμῶν Κύπρου.

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, οὗσα ἀγιογραφικῶς Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν καί τό τοῦ Θεοῦ κατοικητήριον, οὐδέποτε ἔπαυσε διὰ μέσου τῆς ἱερᾶς ἱστορίας δηλονότι τῆς ἱστορίας τοῦ Χριστιανισμοῦ καί διὰ τῆς Ὁρθοδοξίας νά κηρύσσει καί νά εὐαγγελίζεται Χριστόν ἐσταυρωμένον καί ἀναστάντα. Τοῦτο δέ ποιεῖ οὐχί μόνον διὰ λόγων, ἀλλά καί δι' ἔργων, τουτέστιν διὰ τῶν Παναγίων σεβασμάτων τῶν Προσκυνημάτων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὰ ὁρατά καί ἀπτά μαρτύρια τῆς πίστεώς μας.

Ἐν τοιοῦτον ἀψευδές καί ὁρατόν μαρτύριον τῆς πίστεώς μας ἀνδείχθη σήμερον ἐν μέσῳ τοῦ ἀμπελῶνος τῆς ἀγιοτόκου καί ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἧς ὑμεῖς προΐστασθε ὡς Προκαθήμενος τῆς ἀγάπης τοῦ μαρτυρίου τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀναστάντος ἐκ νεκρῶν.

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ἡ ἀψευδής μαρτυρία τοῦ κενοῦ (ἄδειου) Τάφου τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐν τῇ ἀγία πόλει Ἱερουσαλὴμ ἀποτελεῖ τὴν ἀκένωτον πηγὴν τοῦ φωτός τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί τὴν ζῶσαν ἐλπίδα τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ.

Ὁ ἅγιος Πατήρ τῆς Ἐκκλησίας μας Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ... ἐρμηνεύων τόν μεγαλοφωνώτατον προφήτην Ἡσαΐαν, ὀνομάζει τὰς ἀνά τὴν οἰκουμένην συσταθείσας Ἐκκλησίας νήσους, τὰ δέ αὐταῖς ταῖς νήσοις ἐγκαινιαζόμενα θυσιαστήρια, προέκτασιν τοῦ ἑνός θυσιαστηρίου τοῦ θεμελιωθέντος καί ἐγκαινισθέντος ἐν Κρανίου τόπῳ, δηλονότι τοῦ Γολγοθᾶ τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ καί ζωηρρύτου αἵματος

τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Τοῦτο δέ λέγει ὁ Ἅγιος Πατήρ, ἵνα περιτράνως διαδηλώσῃ τήν ἐνότητα τῆς μιᾶς, ἁγίας Καθολικῆς καί ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ἀφ' ἑνός, ἀλλά καί τήν ἐνότητα τῆς πίστεως καί τῆς κοινωνίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ ἀφ' ἑτέρου.

Μακαριώτατε,

ἡ κατὰ κόσμον ἱστορία τῆς γῆς τῆς Κύπρου ἐδοκίμαζε καί δοκιμάζει τήν ἀσυμφωνίαν τῶν ἀνθρώπων τοῦ Πύργου τῆς Βαβέλ. Ὅμως ἡ ἱερά ἢ μᾶλλον ἡ κατὰ Χριστόν ἀναστάντα ἱστορία τῆς Κύπρου ἀπολαμβάνει τήν συμφωνίαν τῆς κοινωνίας τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ. Ἀπολαμβάνει τήν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι συμφωνίαν πάντων τῶν ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί δὴ τῶν Ἱεροσολύμων.

Μακαριώτατε, ἐπιτρέψατέ μας παρακαλῶ, ὅπως ἐξ ὀνόματος συμπάσης τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Γεραῶς Ἀδελφότητος τῶν τιμίων ἡμῶν Συνοδῶν, ἰδιαίτέρως δέ τοῦ ἀκαμάτως καί ἀόκνως ἐργαζομένου Ἐξάρχου τοῦ Παναγίου Τάφου ἐν Κύπρῳ καί Πατριαρχικοῦ ἡμῶν ἐκπροσώπου παρ' ὑμῖν Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Βόστρων κυρίου Τιμοθέου, ἐκφράσωμεν τήν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τήν ὑμετέραν πεφωτισμένην Μακαριότητα καί τήν περί αὐτήν ἁγίαν καί Ἱεράν Σύνοδον τῆς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ὡς ἐπίσης καί τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας μας πρὸς τὰς πολιτικές καί τοπικές ἀρχάς διὰ τήν παρασχεθεῖσαν βοήθειαν πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ θαυμάσιου ὄντως τούτου ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου.

Τέλος ἐπιτρέψατέ μου, ἀγαπητοί συνδαιτημόνες, ὅπως ὑψώσωμεν τό ποτήριον ἡμῶν ὑπὲρ ὑγείας καί ἐνισχύσεως τοῦ κυρίου Ἰγκόρ Ἀλτούτσκιν μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ καί τῶν τέκνων αὐτῶν ἀναδειχθέντων μεγάλων εὐσεβῶν συνδρομητῶν τοῦ Παναγίου Τάφου καί τῆς ἐν Κύπρῳ Ἐξαρχίας τοῦ Παναγίου Τάφου. Χριστός Ἀνέστη.

Διὰ τούτων ἐπεσφραγίσθησαν αἱ λειτουργικαί, ἐκκλησιαστικαί καί κοινωνικαί ἐκδηλώσεις τῶν ἐγκαινίων ὁλοκληρωθέντος τοῦ μεγάλου καί σημαντικῆς ἔργου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἐξαρχίας τοῦ Παναγίου Τάφου εἰς Κύπρον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

